

Για την επανάκτηση του συλλογικού, της αλληλεγγύης και της αξιοπρέπειας...

Μέσα από τις ιστορικές κοινωνικές διεργασίες που βιώνουμε όμως δεν αναδύεται μόνο ο αλληλοσπαραγμός, ο κανιβαλισμός και η καταστολή. Ήδη εδώ και καιρό μια αγωνιστική υποκειμενικότητα μάχεται για να βάλει τουλάχιστον κάποιο ανάχωμα στα σχέδια της κυριαρχίας και να χτίσει νέες κοινωνικές σχέσεις. Οι συγκρουσιακές διαδηλώσεις, οι συνελεύσεις γειτονιάς, τα πρωτοβάθμια σωματεία, τα στέκια και οι καταλήψεις συνθέτουν ένα ψηφιδωτό που μέσα στην εποχή της σύγχυσης, αναγνωρίζει, παλεύει και καταδεικνύει ως εχθρό το κυρίαρχο εξουσιαστικό πλέγμα. Από τις απεργίες που ξεπηδούν σε διάφορους εργασιακούς χώρους, τους αγώνες ενάντια στην καταλήστευση του περιβάλλοντος, την αλληλεγγύη στους πολιτικούς κρατούμενους, τις εξεγερτικές δράσεις, τις πράξεις πολιτικής ανυπακοής (άρνηση πληρωμής εισητηρίων-διοδίων), τη δραστηριοποίηση στις γειτονιές και στα σχολεία, χτίζονται δεσμοί, αναπτύσσονται νέα πεδία αγώνα και δημιουργούνται νέες κοινωνικές σχέσεις. Με την πολύμορφη διάστασή του, ένα κίνημα μέσα από συλλογικές διαδικασίες, πολιτικές συγκρούσεις και αυτοκριτική προτάσσει την αλληλεγγύη, την αξιοπρέπεια και τους συλλογικούς αγώνες.

Το μόνο σίγουρο είναι πως κάθε επίκληση στη σωτηρία της πατρίδας και του έθνους, για να “σωθεί η χώρα απ’ τη χρεοκοπία”, δεν έχει παρά να προσφέρει, σε τελική ανάλυση, την ενίσχυση και ισχυροποίηση της κρατικής επιβολής. Κάθε ρατσιστική/φασιστική ιδεολογία πέρα από την απέχθεια που προκαλεί σαν τέτοια, δεν έχει παρά να προσφέρει μίσος και περισσότερη αστυνόμευση, που αργά ή γρήγορα θα επεκταθεί -και ήδη συμβαίνει- ενάντια σε όλους τους καταπιεσμένους και τους αγωνιζόμενους.

Η εποχή που η απάθεια είχε χώρο ύπαρξης έχει παρέλθει. Όποιος δεν παίρνει θέση στα κοινωνικά μέτωπα που ανοίγονται καθημερινά, έχει εμμέσως επιλέξει το δρόμο που οδηγεί στην περαιτέρω λεηλασία των ζώων μας, δίνοντας το άλλοθι της συναίνεσης στα σχέδια των κυρίαρχων. Αν κάτι είναι αναγκαίο, είναι η επανεφεύρεση των κοινωνικών αξιών της αλληλεγγύης και της αλληλοβοήθειας στην κατεύθυνση της ρήξης με το υπάρχον, ως συνδεδειμένοι κρίκοι μιας κατακερματισμένης και αποξενωμένης κοινωνίας. Και χτίζοντας σχέσεις σε ουσιαστικά θεμέλια, να δημιουργήσουμε τις δομές εκείνες, μέσα από τις οποίες θα αναδυθούν και θα οργανωθούν συλλογικές και μαχητικές μορφές αγώνα. Μέσα από αυτοοργανωμένες και οριζόντιες-αντιεραρχικές διαδικασίες, πορείες, άγριες απεργίες, συγκρούσεις, καταλήψεις, να υπερασπιστούμε και να διεκδικήσουμε το χώρο και το χρόνο για τις πραγματικές μας επιθυμίες και ανάγκες.

Γιατί αν κάτι έχουμε να διαφυλάξουμε, αυτό είναι η αξιοπρέπειά μας.

ΔΕ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ Ο ΤΡΟΜΟΣ

ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ Ο ΔΡΟΜΟΣ

ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ Ο ΔΡΟΜΟΣ

συνέλευση αναρχικών/αντιεξουσιαστών “σαλαδόροι”

saltadoroi@espiv.net
<http://saltadoroi.espiv.net/>

Ιούνιος 2011, Χανιά

Δύο εχθρικοί κόσμοι σε σύγκρουση:

Κοινωνικός και κραπτικός κανιβαλισμός

ή

Συλλογικοί-ταξικοί αγώνες για ελευθερία και χειραφέτηση

Μίλησε κανείς για φασίστες στα δημοκρατικά κανιά...;

Στις 25 Μαρτίου στα Χανιά, περίπου 40 φασίστες-εθνοπατριώτες, με πρόσημα φήμες για μια παρέμβαση στην παρέλαση από τους πρώην απεργούς πείνας μετανάστες, και με τη νομική κάλυψη ενός εξώδικου που έστειλαν στους μπάτσους για την ομαλή διεξαγωγή της παρέλασης, πραγματοποίησαν συγκέντρωση απέναντι από την εξέδρα των επισήμων. Μετά το τέλος της παρέλασης περιέφεραν στους δρόμους της πόλης τη συνθηματολογία της μισαλλοδοξίας και της υπεράσπισης του έθνους, πραγματοποιώντας πορεία (σε στρατιωτικό σχηματισμό) με μπροστάριη μια περιεφραλαία. Ο πραγματικός λόγος αυτής της εθνικιστικής συσπείρωσης (από νεοναζί είτε «ανένταχτους» είτε της Χρυσής Αυγής, ΛΑ.Ο.Σ., ΔΑΠίτες, μπράβους και ασφαλίτες) δεν είναι άλλος από τη δυναμική παρέμβαση των μαθητών στην παρέλαση της 28^{ης} Οκτωβρίου 2010, που κατέληξε στη διάλυση της παρέλασης και την αντικατάστασή της από μια «χειμαρρώδη» πορεία άνω των 800 ατόμων. Αυτό, λοιπόν, που όλος αυτός ο συρφετός ήθελε να διαφυλάξει μέσω της απρόσοπτης διεξαγωγής της στρατιωτικής/εθνικιστικής παρέλασης, είναι η πλήρης υποταγή στις «αξίες» του έθνους, η πιο βαθιά συσκότιση του κοινωνικού-ταξικού χαρακτήρα της αντιπαράθεσης που οι μέρες μας «επιβάλλουν», απαιτώντας εθνική καθαρότητα, ακόμα περισσότερο έλεγχο, επιτήρηση και ασφάλεια, κράτος, μπάτσους, εκμετάλλευση...

Έχοντας αναθαρρύνει λοιπόν από το εθνικιστικό «παράληρημα», την επόμενη εβδομάδα, φασιστοειδή επιτίθενται σε μετανάστες στην πλ.1866, στην περιοχή των ΚΤΕΛ, πυρπολούν το αυτοκίνητο ενός μέλους του Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης και ένα εγκαταλελειμμένο σπίτι όπου έμεναν μετανάστες.

Αποκορύφωμα της κίνησης στην οποία βρίσκονται τον τελευταίο καιρό, είναι η αντισυγκέντρωση (!) της 5^{ης} Μάη, στην πλ. Αγοράς, σε συγκέντρωση που καλούσαν μετανάστες πρώην απεργοί πείνας για την άμεση ικανοποίηση των αιτημάτων τους. Εδώ να σημειώσουμε ότι τις προηγούμενες μέρες είχαν βγει 2 ανακοινώσεις, εκείνη των γύρω καταστηματαρχών και εκείνη της ΝΟΔΕ Χανίων της ΝΔ, οι οποίες κατήγγειλαν ότι οι διαδηλώσεις των μεταναστών στην αγορά διώχνουν την πελατεία των εμπόρων των Χανίων και ζητούσαν από την αστυνομία να κάνει τη δουλειά της!!! Αυτές οι ρατσιστικές καταγγελίες έδωσαν τροφή για να μαζευτούν γύρω στα 30 φασιστοειδή σε μια αποτυχημένη προσπάθεια να μαζέψουν υπογραφές από τους καταστηματάρχες, σε πλήρη συνεννόηση με τους μπάτσους, πάνω στην πλατεία. Σε διάστημα περίπου 5 λεπτών παρατάχθηκε και μια διμοιρία ΜΑΤ μπροστά και με πλάτη στους φασίστες, με την οποία, αλλά και με ασφαλίτες, λίγα λεπτά πριν αντάλλασαν φιλικές συζητήσεις και συνεννοούνταν για το τι θα κάνουν. Στη συνέχεια, όταν οι μπάτσοι αποφάσισαν να τους περάσουν δίπλα από τη συγκέντρωση των πρώην απεργών πείνας, η οποία είχε πλαισιωθεί από αριετό αλληλέγγυο κόσμο, πραγματοποιήθηκε μια επίθεση στους νοσταλγούς του Χίτλερ. Η διμοιρία απάντησε αμέσως με δακρυγόνα και κυνηγητό προς τους αλληλέγγυους αντιφασίστες, αφήνοντας ανενόχλητους (και με πλάτη) τους νεοναζί, να συνεχίσουν τη συγκέντρωσή τους στο δρόμο, ενώ οι αλληλέγγυοι απωθήθηκαν προς τα πάνω, εμποδιζόμενοι να προσεγγίσουν. Μετά από κάποια ώρα έντασης και αφού οι μπάτσοι συνέχιζαν να εμποδίζουν τον κόσμο να κινηθεί προς τα φιλαράκια τους, οι νεοναζί έκαναν ανενόχλητοι πορεία στο κέντρο της πόλης η οποία στο πέρασμά της από την πλ.1866 κυνήγησε τους μετανάστες που βρίσκονταν εκεί.

Αθήνα, μέρες κοινωνικού κανιβαλισμού και κραπτικής θηριωδίας...

Την Τρίτη 10/5 δολοφονείται στην Αθήνα ο Μ. Καντάρης, από κάποιους που θεώρησαν πως μια βιντεοκάμερα έχει περισσότερη αξία από μια ανθρώπινη ζωή. Τα media δρᾶτουν την “ευκαιρία”, και ενορχηστρώνουν μια προπαγανδιστική/λαϊκίστικη εκστρατεία διάχυσης του φόβου, νομιμοποιώντας ηθικά τη ρατσιστική βία που θα επακολουθούσε. Με αφορμή, λοιπόν, αυτό το γεγονός, ένας συρφετός από ελληναράδες, φασίστες και νοικοκυραίους επιδίδονται σε ένα άνευ προηγουμένου πογκρόμ, επί τρεις μέρες, ενάντια σε όποιον μετανάστη βρισκόταν στο δρόμο τους. Επιτίθενται σε περαστικούς μετανάστες, στα σπίτια τους, στα καταστήματά τους, κυνηγούν, ξυλοκοπούν και μαχαίρωνουν άντρες, γυναίκες και παιδιά, οι οποίοι απεγνωσμένα προσπαθούν να

βρουν καταφύγιο σε σπίτια και καταστήματα ντόπιων. Η φρενίτιδα φτάνει μέχρι και σε επιθέσεις εναντίον άπορων και άστεγων και σε όποιον τυγχάνει να έχει χρώμα κάπως διαφορετικό από αυτό της άριας φυλής. **Τραγικός απολογισμός του ρατσιστικού-φασιστικού παραλληλήματος ήταν να χυθεί αίμα «στο σωρό»· η δολοφονία του 21χρονου από το Μπαγκλαντές και δεκάδες μαχαιρωμένοι μετανάστες.** Παράλληλα, φασίστες με τη συνδρομή των μπάτσων επιτίθενται επανειλημμένα με πέτρες και δακρυγόνα στις καταλήψεις Πατησίων & Σιαραμαγκά και Villa Amalias, οι οποίοι αποκρούονται από τους καταληψίες και αλληλέγγυους αντιφασίστες.

Τα εν λόγω περιστατικά δεν είναι μεμονωμένα. Σχετικά με την Αθήνα εδώ και τουλάχιστον τρία χρόνια, στην περιοχή του Άγιου Παντελεήμονα, φασίστες και κάτοικοι με τη συνδρομή του κράτους έχουν στήσει ένα ιδιότυπο καθεστώς βίας και τρομοκρατίας. Ενώ στα Χανιά, έχει περάσει πάνω από ένας χρόνος από το μαπαράζ εμπρηστικών επιθέσεων σε σπίτια μεταναστών και στο στέκι μεταναστών, την επίθεση στην κατάληψη rosa nera, καθώς και τους ξυλοδαρμούς μεταναστών και ντόπιων αγωνιστών και το χαράκωμα του αγκυλωτού σταυρού σε καθηγήτρια. Ανάλογες φασιστικές επιθέσεις, συγκεντρώσεις και ρατσιστικοί αποκλεισμοί με διαφορετική συχνότητα και χαρακτηριστικά έχουν συμβεί και συμβαίνουν και σε άλλες πόλεις της Κρήτης όπως το Ρέθυμνο και το Ηράκλειο αλλά και στην υπόλοιπη Ελλάδα, όπως σε Ηγουμενίτσα, Σπάρτη, Καβάλα, Λάρισα, Κέρκυρα. Χαρακτηριστικότερο είναι το παράδειγμα της Ηγουμενίτσας όπου οι μετανάστες δεν έχουν πλέον καθόλου πρόσβαση στην πόλη και στα σούπερ-μάρκετ από τα οποία, είτε διώχνονται, είτε τους περιμένουν απ' έξω ασφαλίτες που τους παίρνουν τα τρόφιμα και τους στέλνουν ή στο βουνό ή στο τμήμα και δεν τους αφήνουν ούτε καν να ψάξουν για φαΐ στα σκουπίδια!

Στην Αθήνα, σε παράλληλο χρόνο με τη δολοφονία του Καντάρη και όσα την ακολούθησαν, στην απεργιακή πορεία της 11^{ης} Μάη, η κατασταλτική βία παίρνει την πιο ξεκάθαρή της μορφή. Μέσα στην υστερία του φασιστικού κανιβαλισμού, το κράτος, το οποίο έφερε στο χείλος του γκρεμού την κοινωνία και την έριξε στο βούρκο και την εξαθλίωση, επιλέγει να επιτεθεί και να χτυπήσει μανιωδώς την απεργιακή πορεία, εστιάζοντας στα μπλοκ που οργανώνονται γύρω από τις συνελεύσεις γειτονιάς και τα πρωτοβάθμια σωματεία, καθώς και στα μπλοκ αναρχικών και ακροαριστερών. Σαν συνέπεια της μηδενικής ανοχής, γύρω στους 100 διαδηλωτές καταλήγουν στο νοσοκομείο, οι περισσότεροι με χτυπήματα στο κεφάλι και ένας διαδηλωτής στην εντατική σε προθανάτια κατάσταση σύμφωνα με το ιατρικό ανακοινωθέν. **Κι όσο η κρίση βαθύνει, το κράτος προστά στον ορατό «κίνδυνο» της κοινωνικής ανταρσίας, της μη συναίνεσης, θα οξύνει ακόμα περισσότερο την καταστολή, την τρομοκρατία, τις θηριωδίες...**

Όταν στερθεί το ανπκαιαθλιπικό τns καιναλωπκής ευδαιμονίας...

Η γενικευμένη οικονομική/κοινωνική κρίση του καπιταλισμού διαβρώνει τα θεμέλια της όποιας κοινωνικής σταθερότητας, όπως τη γνωρίσαμε ιστορικά τα τελευταία 30 χρόνια. Οι μεταρρυθμίσεις με τη βούλα του μνημονίου και των ντόπιων κυρίαρχων εξωθούν όλο και περισσότερα κοινωνικά κομμάτια στην ανεργία και οδηγούν στην πτώση του βιοτικού επιπέδου, στη μιζέρια και την εξαθλίωση, προκαλούν τεράστιες ανακατατάξεις και αναδιανομή του πλούτου, μόνο και μόνο για τη διατήρηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Μέσα σε αυτή τη συνθήκη αναδύονται και διαμορφώνονται νέες και αντικρουόμενες κοινωνικές δυναμικές. Το ρατσιστικό προγκρόμ στην Αθήνα και η επαναδραστηριοποίηση των φασιστών στα Χανιά εκφράζουν μια πτυχή από αυτές τις μεταβολές με τη μορφή του κοινωνικού κανιβαλισμού και της τάσης του εκφασισμού μέρους της κοινωνίας. Ο ρατσισμός και ο εθνικισμός όμως δεν γεννήθηκαν μέσα από την κρίση, αλλά έχουν μακρά ιστορία στον ελλαδικό χώρο. Η 30ετία της ενσωμάτωσης στο κράτος πρόνοιας, της αποχύνωσης, του καταναλωτισμού και της εξατομίκευσης εξέθρεψε τον ατομισμό, την αλλοτρίωση και τη διάλυση κάθε έννοιας συλλογικού και αλληλεγγύης. Η συνέχεια ήρθε με τα οράματα του εκσυγχρονισμού, της ONE και των ολυμπιακών αγώνων που μπολιάστηκαν, ειδικότερα τη δεκαετία του '90, με αριετές δόσεις εθνικισμού (μακεδονικό '92, κτλ) και ρατσιστικής βίας και εκμετάλλευσης πάνω στα σώματα των μεταναστών. Το όνειρο της ευδαιμονίας πάτησε πάνω στα κεφάλια των μεταναστών εργατών.

Τώρα όμως, το καταναλωτικό όνειρο και η φενάκη της ευδαιμονίας καταρρέουν. **Η κοινωνική αποσταθεροποίηση που συνεπιφέρει η κρίση, ενισχύει το διάχυτο ρατσισμό και εθνικισμό εντείνοντας τις επιθέσεις σε μετανάστες και νομιμοποιώντας κοινωνικά αλλά και θεσμικά τις φασιστικές συμμορίες** (οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής βρίσκονται στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας). Είναι όμως σαφές πως αυτή η διαδικασία δεν προέκυψε αποκλειστικά ως μια “φυσική” κοινωνική διεργασία. Ο ρατσιστικός, εθνικιστικός λόγος

καλλιεργείται δεκαετίες τώρα από τα media, τα ακροδεξιά κόμματα και το ίδιο το καθεστώς. Οι επιθέσεις των φασιστικών συμμοριών αποκρύπτονται, διαστρεβλώνονται ή νομιμοποιούνται –πλέον- ανοιχτά. Το πείραμα του Αγίου Παντελεήμονα, η γκετοποίησή του, η τρομοκρατία των φασιστών και διαφόρων άλλων ανθρωποειδών, προχώρησαν μέσα από την απροκάλυπτη συνεργασία με τις δυνάμεις ασφαλείας και το κράτος. Μπροστά σε ένα κοινωνικό πρόβλημα επιβίωσης, απόγνωσης και φτώχειας στην περιοχή, προτάθηκε η γκετοποίηση, η ένταση της εξαθλίωσης και ως λύση η κρατική και παρακρατική βία. Αναδύθηκε ένας πόλεμος μισαλλοδοξίας στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα, στους εκμεταλλεόμενους, σε αυτούς που «ξεζουμίστηκαν» τόσες δεκαετίες.

Ένας πόλεμος που αποσκοπεί στην διατήρηση του κοινωνικού κατακερματισμού και των διαχωρισμών, στην αποτροπή οποιασδήποτε μορφής αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας. Βαθύτερος στόχος, ο αποπροσανατολισμός από την ταξική θέση που έχει ο καθένας/μια στην κοινωνική/ταξική πυραμίδα, η διασφάλιση των «από πάνω» και η διατήρηση της εκμετάλλευσης, μέσω ενός πέπλου εθνικής ενότητας και ομοψυχίας. Η καπιταλιστική δόμηση της κοινωνίας ανάγει σε ύψιστο αγαθό όχι την ανθρώπινη ζωή, αλλά μια καλή, όσο το δυνατόν καλύτερη θέση μέσα στην καταναλωτική πυραμίδα. **Κι αν μέχρι σήμερα, το δόγμα της εποχής μας ήταν «μια καλύτερη θέση στον ήλιο», είναι πλέον ξεκάθαρο πως η χυδαία εξατομίκευση, ο φιλοτομαρισμός, ο ατομισμός και η αποξένωση εξωθούν στη συνθήκη του «όλοι εναντίων όλων», τον κοινωνικό κανιβαλισμό, και το δόγμα «ο σώζων εαυτό σωθήτω» ως τα κυρίαρχα θεμέλια βάσει των οποίων γίνεται προσπάθεια να χτιστούν οι κοινωνικές σχέσεις.**

Media - Μπάισοι - Νεοναζι, ο βόθρος καλά κρατεί...

Μέσα σε αυτή τη συνθήκη τα media, αφού πρώτα συνέβαλαν στην ηθική δικαίωση του ρατσιστικού πογκρόμ, ξεπερνώντας κάθε όριο γκαϊμπελισμού, έρχονται να δώσουν μαθήματα αστυνόμευσης. Συνδέοντας και εξισώνοντας γενικά και αόριστα τη βία της εγκληματικότητας, τη βία των φασιστών, την κατασταλτική αστυνομική βία και την αντιβία των διαδηλωτών, άρχισαν να μιλούν για αδυναμία διαχείρισης μιας “ανεξέλεγκτης” κατάστασης από το κράτος. Κι όμως η στάση των σωμάτων ασφαλείας κάθε άλλο παρά αδυναμία έδειχνε. Την επομένη της δολοφονίας του 44χρονου, οι μπάτσοι καταστέλλουν την απεργιακή διαδήλωση της 11^{ης} Μαΐου με απίστευτη αγριότητα. Ταυτόχρονα, κάνουν τις πλάτες στους φασίστες στην περιοχή της πλ. Βικτώριας, που συνεχίζουν ανενόχλητοι τα μαχαιρώματα, ενώ επιτίθενται συντονισμένα και μαζί με τα φασιστοειδή σε καταλήψεις στο κέντρο της Αθήνας. Από τις δεκάδες προσαγωγές που πραγματοποιούν αφήνουν ελεύθερους όλους τους φασίστες μαχαιροβγάλτες και συλλαμβάνουν δύο μετανάστες. Το “αποτέλεσμα” του ταραχώδους τριήμερου δεν είναι “η αναδιάρθρωση σωμάτων της αστυνομίας και η πάταξη της αυθαιρεσίας”, αλλά η ένταση της αστυνομικής επιτήρησης, νέα στρατόπεδα συγκέντρωσης, νέες επιχειρήσεις σκούπα και πογκρόμ με κρατική βούλα πλέον. **Γίνεται έτσι σαφές πως αυτό που έχει να προτάξει η φασιστική βία και ο εθνικισμός δεν είναι παρά η απαίτηση ενός πιο ισχυρού κράτους, μιας πιο ασφυκτικής αστυνόμευσης και άρα μιας πιο εντατικής εκμετάλλευσης από αυτούς που μας καταληστεύουν δεκαετίες τώρα τη ζωή. Είναι η “Δημοκρατία με Πυγμή”.**

Στην τοπική συνθήκη της πόλης των Χανίων, η θέση των μπάτσων είναι και πάλι δεδομένη. Το παραμύθι των δύο άκρων που αντιμάχονται συμμορίτικα (ιδεολόγημα το οποίο αναπαράγεται και από κομμάτια της αριστεράς) και του ρόλου του κράτους ως «δημοκρατικού διαιτητή» έχει τελειώσει και τυπικά πλέον στα Χανιά. Όταν “αναγκάζονται”, επειδή είναι κόσμος μπροστά, να συλλάβουν τους φασίστες και τους φωνάζουν με τα μικρά τους ονόματα, όταν ασφαλίτες συμμετέχουν στις συγκεντρώσεις τους, όταν τους καλύπτουν στις επιθέσεις στην πλατεία 1866, όταν επιτίθενται σε αλληλέγγυους στην Αγορά καλύπτοντας και προστατεύοντας τους φασίστες, γίνεται σαφές ποια είναι η σχέση των φασιστών με τους μπάτσους και το κράτος. **Ο ένας συμπληρώνει, προστατεύει και εκτελεί το ρόλο του άλλου** (εκεί που δε φτάνει το γκλομπ του μπάτσου, φτάνει το μαχαίρι του φασίστα). Κοινός τους στόχος είναι η διαφύλαξη της «ομαλότητας» και η ενίσχυση του θεσμού του κράτους και ιδιαίτερα στις δύσκολες εποχές που διανύουμε. Ένας τρόπος για να το καταφέρουν αυτό είναι η καταστολή των αγώνων και των κινημάτων και η τρομοκρατία αυτών που αντιστέκονται και των εν δυνάμει αντιστεκόμενων. Διαχρονικά είναι τα παραδείγματα επίθεσης φασιστών σε κοινωνικούς αγώνες, όπως στην εξέγερση του δεκέμβρη του '08 στην Πάτρα (9/12/08) όπου φασίστες, μαζί με ασφαλίτες, ΜΑΤ αλλά και ΟΝΝΕδίτες, σε ρολο παρακρατικών, κυνήγησαν τους διαδηλωτές με πέτρες, ρόπαλα και μαχαίρια, αλλά και όπως την επίθεση με μολότοφ σε μπλόκο των αγροτών τον 2010 στο Αγρίνιο κ.τ.λ

